

Uchwała nr XL / 174 / 2006
Rady Gminy Jonkowo
z dnia 1 sierpnia 2006 r.

w sprawie zmiany Planu Rozwoju Miejscowości Jonkowo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r nr 142, poz.1591 ze zmianami) Rada Gminy Jonkowo uchwała co następuje:

§1

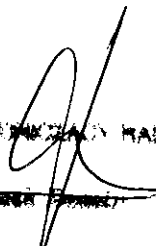
Zmienia się Plan Rozwoju Miejscowości Jonkowo, który stanowi załącznik do uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Jonkowo.

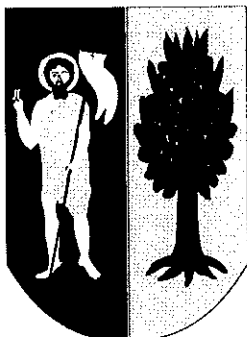
§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wójt Gminy Jonkowo

Załącznik do uchwały Zebrania Wiejskiego w Jonkowie i Uchwały Rady Gminy Jonkowo w sprawie zmiany Planu Rozwoju Miejscowości Jonkowo

Gmina Jonkowo
www.jonkowo.pl

Plan Rozwoju Miejscowości Jonkowo

Spis treści

I. Opis stanu istniejącego i opis kierunków rozwoju	3
1. Charakterystyka wsi	3
2. Zasoby miejscowości Jonkowo	4
3. Ocena mocnych i słabych stron wsi	5
4. Analiza zasobów miejscowości Jonkowo – wizja rozwoju wsi	6
5. Program rozwoju wsi – plan działań	8
II. Opis planowanych przedsięwzięć	9
III. Kosztorys planowanego przedsięwzięcia	10
IV. Harmonogram planowanych przedsięwzięć	10

I. Opis stanu istniejącego i opis kierunków rozwoju

1. Charakterystyka wsi

Miejscowość Jonkowo jest wsią położoną w Gminie Jonkowo, . Sąsiaduje z miastem wojewódzkim Olsztynem. Jonkowo to wieś z bogata, ponad sześćsetletnią historią. Badania archeologiczne wykazały istnienie kurhanu z epoki brązu a także grodu czy strażnicy wzniesionej przez pogańskich Prusów w średniowieczu. Na terenie południowej Warmii, kolonizacja rozwinęła się na dobre w połowie XIV wieku. Wieś została założona na miejscu dawnych osad pruskich. Przywilej lokacyjny na prawie chełmińskim, wystawił 12 listopada 1345 roku w Orniecie, biskup warmiński Herman z Pragi (1337-1349). Miała ona powstać na ziemi (in terra) Gudikus opodal bagna Mosebruch, z granicą Gritegrucz. Biskup proponował nazwę Hogenbuche. Lokatorem i pierwszym sołtysiem został Prus Jonekony (Joneko, Joniko), pochodzący ze wsi Bartłomieja (Bartołty). Pierwotna nazwa nie przyjęła się i mieszkańcy nazwali wieś od imienia sołtysa Jonkendorf (pol. Janikowo, Jonkowo). Wsi przydzielono 60 włók ziemi, z których 12 otrzymał Jonekony, jako wolne od podatków (mansii liberos) w tym 6 jako założyciel i 6 za służbę konną w razie wojny. Z pozostałych włók musiał płacić rocznie "talent wosku i denara kolońskiego". Pięć wolnych włók pozostawiono na potrzeby mającego powstać kościoła. Reszta ziemi była obłożona podatkiem w wysokości pół grzywny denarów pruskich od włóki rocznie. Sołtys miał prawo zatrzymać całość dochodów ze sprawowania sądownictwa w sprawach mniejszych i 1/3 wpływów ze spraw większych. Biskup Herman, chcąc ułatwić znalezienie osadników chętnych do obsadzenia przyznanych gruntów, zezwolił nadto Jonekony na założenie karczmy z wyszynkiem piwa, wolnej od podatków. Sołtys miał też prawo połowu ryb w jeziorze Rautschoys oraz polowania w okolicznych lasach dla własnej potrzeby. Świadcami dokumentu lokacyjnego byli: Hermanno, Sandero de Baysen i Wenczeslao cive Warmdythen (Orneta). Granice Jonkowa bieły łukiem do podmokłych łąk w kierunku Wrzesiny, dalej skręcały do jeziora leżącego pomiędzy Jonkowem a Warkałami. Od jeziora, linia graniczna ciągnęła się wzdłuż wału Gritegrucz (południowy zachód) i w kierunku północnym, prostą linią między Łomami a Mątkami. Wieś należała do dóbr stołowych biskupów warmińskich, którzy to odstąpili ją z całą okolicą kapitule. Po działaniach wojennych 1414 roku, kiedy żołnierze armii polskiej zniszczyli Jonkowo, ograbiając mieszkańców z zapasów żywności, biskup warmiński Jan Abezier (1415-1424), dnia 6 lutego

1421 roku we Fromborku, odnowił przywilej lokacyjny na zagospodarowanie wsi dla Jacoba Knofla i Bartuscha Pruse. W okresie wojny trzynastoletniej (1454-1466), wojska krzyżackie komtura elbląskiego Henryka von Plauena, latem 1462 roku, spaliły wieś, zabierając bydło i zboże. Wyludnione i zniszczone Jonkowo odbudowywało się bardzo powoli. Akcję ponownego zasiedlenia prowadzili administratorzy dóbr kapitulnych, lokując osadników na opuszczonych łąkach. Jednym z nich był Mikołaj Kopernik, który dwukrotnie odwiedził w tym celu wieś: 10 grudnia 1516 roku i 26 marca 1518 roku. Kolejnych spustoszeń dokonała wojna polsko krzyżacka z lat 1519-1521. Do połowy XVI wieku 38 z 49 włók czynszowych leżało odłogiem. Sytuacja ulegała z wolna poprawie po przybyciu do Jonkowa osadników z Mazowsza, którzy odbudowali wieś i kościół. Dnia 18 września 1580 roku, biskup warmiński Marcin Kromer (1579-1589) wizytując parafię dokonał konsekracji miejscowego kościoła pod wezwaniem Św. Jana Chrzciciela. Ówczesny kościół był prawdopodobnie drewniany o podstawie prostokąta za skośnymi przyporami narożnymi. Wiek XVII należał do spokojnych i dostatnich w dziejach wsi, wolnej od działań wojennych choć nawiedzanej cyklicznie przez epidemie zarazy. Według spisu lustracyjnego z 1656 roku w Jonkowie było 14 chłopów (włościan), 2 sołtysów, 2 wolnych gospodarzy, 1 karczma. Zagospodarowano 60 włók ziemi a jedynie 9 było opuszczonych. Łączny podatek roczny wynosił 64 kury, 32 gęsi i 16 florenów czynszu. Dwaj wolni gospodarze oddawali z sześciu włók ziemi po łaszcie pszenicy i żyta, a nadto funt wosku i jednego kolońskiego feniga. Pełnili także jedną służbę zbrojną konno. Po wkroczeniu armii szwedzkiej na Warmię w 1703 roku, liczne wsie, a w tym Jonkowo, zostały obłożone wysoką kontrybucją, która doprowadziła je do ruiny. Dodatkowym nieszczęściem była epidemia dżumy w latach 1709 - 1710, powodując śmierć 124 osób. Po jej ustąpieniu, kiedy rozwinął się kult św. Rocha, patrona przeciw zarazie, Jonkowo gościło liczne pielgrzymki warmińskie. Sołtysami w tym okresie byli Marcin Barczewski i Jan Walendowski. Dnia 14 czerwca 1714 roku, sufragan warmiński Franciszek Kurdwanowski dokonał powtórnej konsekracji odbudowanego kościoła, przydając mu drugiego patrona - św. Rocha. Po pierwszym zaborze Polski w 1772 roku, Warmia znalazła się w granicach państwa pruskiego. Chłopi jonkowscy, którzy byli wcielani do pułku von Schwerina, stacjonującego w Olsztynie, licznie zbiegali ze służby, do czego ponoć zachęcali ich sami sołtysi. Biskup warmiński Ignacy Krasicki (1767 - 1795), wizytował parafię dwukrotnie: w 1779 i 1789 roku. Podczas drugiego pobytu, dnia 28 października po raz trzeci konsekrował rozbudowaną świątynię, potwierdzając jej dwóch dotychczasowych patronów. Biskup zachęcał także miejscową ludność do utrzymywania nowobudowanej szkoły, na którą rząd pruski przekazał sumę 100 talarów. Nauczycielem był wówczas Józef Bolewski. W okresie wojen

napoleońskich, dnia 4 lutego 1807 roku, przebywał w Jonkowie sam cesarz Francuzów, Napoleon Bonaparte, który na czele swej armii, ścigał uciekające siły rosyjskie gen. Leontija Benningsena. Jego żołnierze nie omieszkali splądrować wsi i kościoła, a gospodyni proboszcza miała otrzymać kwit na 1000 guldenów, jako zadośćuczynienie poniesionych strat. W XIX wieku obserwuje się rozkwit życia religijnego na terenie parafii, gdzie działały: Bractwo Trzeźwości, Bractwo św. Rocha i Apostolat Modlitwy. Bractwo Trzeźwości założone w 1857 roku liczyło 44 członków, aby w 1863 roku gromadzić aż 688 członków, z czego 626 złożyło śluby na całe życie. Było to najliczniejsze bractwo spośród okolicznych parafii. Apostolat Modlitwy liczył w latach 1871-1873 od 352 do 419 członków. W początkach XIX wieku wieś zamieszkiwało 286 osób. Już wówczas rozpoczęła się na niewielką jeszcze skalę emigracja zarobkowa do Niemiec. Jonkowo początkowo z przewagą ludności polskiej zaczynało stopniowo podlegać zjawisku germanizacji, które dokonało się po pierwszej wojny światowej.

Dzisiejsze Jonkowo to spora wieś gminna z licznymi obiektami usługowymi i zakładami pracy - głównie prywatnymi. Od strony zachodniej gmina przylega do granic miasta Olsztyna. Przez gminę przebiega droga wojewódzka Olsztyn - Morąg oraz dwie linie kolejowe - do Elbląga i Braniewa. Dobrze rozwija się przemysł drzewny i metalowy; w rolnictwie które przeżywa w Jonkowie regres w dominuje hodowla bydła i uprawa zbóż. Zaobserwować można w dzisiejszym Jonkowie silne parcie na rozwój mieszkalnictwa jednorodzinnego powstającego na przekształcanych terenach rolnych

2. Zasoby miejscowości Jonkowo.

Środowisko przyrodnicze

Jonkowo położone jest na wypiętrzeniu na dolinę wilimsko-trojańską pośród pagórków morenowych. Charakterystyczna dla Jonkowa są aleje przydrożnych drzew m.in. lip i klonów. Od północy wieś graniczy z rezerwatem buczyny pomorskiej Kamienna Góra. W jednym z zabudowań kolonijnych rośnie sosna będąca pomnikiem przyrody.

Środowisko kulturowe

Do zabytków mieszczących się na terenie wsi należy kościół pod wezwaniem św. Jana Chrzciciela i św. Rocha Na skraju wsi na terenie kompleksu sportowo rekreacyjnego znajduje się Ruski Szaniec pozostałość po wojnie napoleońskiej z 1807 r.

Życie kulturalne wsi skupia się wokół Biblioteki Gminnej, świetlicy wiejskiej, działalności kulturalnej OSP, szkół oraz organizowanych cyklicznie imprez o znaczeniu ponadregionalnym tj. wystawy Ręką Dzieło oraz Jarmarku Letniego. Organizowane są również festyny wiejskie.

Rolnictwo i gospodarka

Jonkowo jako miejscowość położona sąsiedztwie dużej aglomeracji miejskiej zatracą swój dotychczasowy charakter rolniczy i wiejski. Napływ nowych mieszkańców, głównie z Olsztyna powoduje że Jonkowo powoli staje się sypialnią Olsztyna. Z tego powodu też większość pracujących mieszkańców znajduje zatrudnienie w Olsztynie. Do największych pracodawców w Jonkowie należy zaliczyć firmę metalową Erko, samorząd gminy, Dom Pomocy Społecznej oraz drobne firmy produkcyjno-usługowe.

3. Ocena mocnych i słabych stron wsi.

Silne strony

- walory przyrodnicze,
- położenie przy Olsztynie (korzystanie z usług i infrastruktury miejskiej).
- rezerwy terenowe pod budownictwo mieszkaniowe
- rozwinięta komunikacja publiczna
- wysoki odczuwalny przez mieszkańców poziom bezpieczeństwa
- różnorodność kulturowa
-

Słabe strony

- niezadawalający stan techniczny kompleksu sportowo-rekreacyjnego
- brak możliwości aktywnego rozwoju mieszkańców w dziedzinie kultury
- wysokie bezrobocie
- brak zaangażowania społeczeństwa w życie wsi
- brak zakładów pracy
- przestarzała infrastruktura techniczna

4. Analiza zasobów miejscowości Jonkowo – wizja rozwoju wsi

DIAGNOZA AKTUALNEJ SYTUACJI	WIZJA STANU DOCELOWEGO
------------------------------------	-------------------------------

Co ją wyróżnia?	Imprezy kulturalne o znaczeniu ponadlokalnym,	Co ma ją wyróżniać?	rozwój turystyki, rozwój produkcji i usług, zagospodarowana i wyposażona świetlica wiejska
Jakie pełni funkcje?	mieszkaniowa	Jakie ma pełnić funkcje?	mieszkaniowe, kulturalne, usługowo - produkcyjne, turystyczne,
Kim są mieszkańcy?	pracownicy, emeryci, renciści, bezrobotni, młodzież,	Kim mają być mieszkańcy?	zintegrowani mieszkańcy wsi, podnoszący swoje kwalifikacje, zaangażowani w życie wsi, podniesiony poziom wykształcenia, aktywna młodzież
Co daje utrzymanie?	praca w sferze produkcyjno – usługowej poza wsią; emerytury, renty, pomoc społeczna, zasiłki dla bezrobotnych	Co ma dać utrzymanie?	praca w sferze produkcyjno – usługowej, we wsi i poza wsią, działalność gospodarcza, turystyka
Jak zorganizowani są mieszkańcy?	Rada Sołecka w sołectwie, stowarzyszenia	W jaki sposób ma być zorganizowana wieś i mieszkańcy?	stowarzyszenia kulturalne i turystyczne, Grupa Odnowy Wsi,

W jaki sposób rozwiązują problemy?	zebrania wiejskie, indywidualne interwencje u władz gminy	W jaki sposób mają być rozwiązywane problemy?	okresowe spotkania i zebrania wiejskie, spotkania z władzami gminy, współpraca z sąsiednimi miejscowościami, zwiększenie przepływu informacji między mieszkańcami
Jaki wygląda nasza wieś?	wieś luźnej zabudowie z wyodrębnionymi osiedlami mieszkaniowymi	Jak ma wyglądać nasza wieś?	estetycznie zagospodarowane posesje segregacja odpadów i utrzymanie w czystości wsi, remont budynków, założenie chodników, założenie skwerów zieleni
Jaki jest stan otoczenia i środowiska?	czyste środowisko, brak zanieczyszczeń, w pobliżu wsi liczne tereny zielone;	Jaki ma być stan otoczenia i środowiska?	czyste i przyjazne środowisko dla ludzi i przyrody, wykorzystanie naturalnych walorów przyrodniczych i turystycznych
Jakie są powiązania komunikacyjne?	regularne połączenia komunikacyjne do pobliskiego miasta i do każdej miejscowości gminy	Jakie mają być powiązania komunikacyjne?	regularne połączenia komunikacyjne do pobliskiego miasta i do każdej miejscowości gminy
Co proponujemy dzieciom i młodzieży?	Rozgrywki sportowe, dostęp do świetlicy wiejskiej, biblioteki, darmowy internet	Co proponujemy dzieciom i młodzieży?	zajęcia w świetlicy wiejskiej; plac zabaw; ścieżki rowerowe, spacerowe i przyrodnicze; udział w rozgrywkach sportowych;

5. Program rozwoju wsi – plan działań

Modernizacja i rozwój infrastruktury kulturalnej i infrastruktury rekreacyjno – sportowej

1. Modernizacja zespołu sportowo-rekreacyjnego
2. Budowa placów zabaw i miniboisk na osiedlach mieszkaniowych.
3. *Zagospodarowanie targowiska wiejskiego.*
4. *Zagospodarowanie terenu parku rekreacyjno-historycznego.*

Modernizacja i rozwój infrastruktury komunalnej

1. Budowa oczyszczalni ścieków – 2005-2006
2. Poprawa estetyki wsi – drogi osiedlowe, chodniki itp.

II. Opis planowanych przedsięwzięć

Modernizacja kompleksu sportowo-rekreacyjnego w Jonkowie

Plan Rozwoju Miejscowości Jonkowo opracowany przez mieszkańców wsi zakłada realizację działań ze sfer życia: społeczno - kulturalnego i gospodarczego.

W celu zapewnienia realizacji planowanych działań niezbędny jest modernizacja kompleksu sportowo – rekreacyjnego. W skład kompleksu wchodzi dwa boiska piłkarskie, bieżnia lekkoatletyczna, pawilon klubowy, tor do strzelania z wiatrówek, Ruski Szaniec. Kompleks będzie dawał możliwość spędzenia wolnego czasu wszystkim mieszkańcom w sposób bierny i czynny. Ma również zapoczątkować realizację wspólnych przedsięwzięć na rzecz poprawy warunków i jakości życia na wsi.

Zmodernizowany kompleks sportowo-rekreacyjny powstanie przy czynnej pomocy mieszkańców wsi którzy deklarują pracę na zasadach wolontariatu przy powstawaniu kompleksu.

W uzasadnieniu powyższego przedsięwzięcia należy zauważyć, że rozwój sportowy i rekreacja choć nie przynosi bezpośrednich korzyści materialnych, wpływa na każdą dziedzinę życia. Jest katalizatorem przemian społecznych. Będzie to miało bezpośrednie przełożenie na inne dziedziny życia mieszkańców wsi.

Zakres prac obejmuje:

- rozbudowę pawilonu klubowego,
- budowę bieżni lekkoatletycznej
- ogrodzenie nowej płyty boiska

- odnowienie pozostałości po strzelnicy i zmodernizowanie jej na potrzeby toru wiatrówkowego
- ogrodzenie terenu toru,
- wykonanie trybuny przy nowej płycie boiska
- modernizacja drogi dojazdowej
- poprawa estetyki obiektu
- wyeksponowanie Ruskiego Szańca
- *budowę studni głębinowej na potrzeby podlewania płyt boisk*

Budowa placów zabaw i miniboisk na osiedlach mieszkaniowych.

W ramach tego zadania planowane jest utworzenie wiejskiego palcu zabaw przy posesji przedszkola samorządowego i spółdzielni mieszkaniowej Wójtówka.

Zakres prac obejmuje odnowienie boiska do siatkówki, postawienie nowego kosza do koszykówki oraz zamontowanie zestawu zabawowego składającego się z piaskownicy z palisady, zjeżdżalni, wieżyczki oraz budowa drewnianej wiaty wraz z grillem.

Zagospodarowanie terenu Parku Rekreacyjno-Historycznego

W istniejącym parku przy urzędzie gminy planowana jest wymianie ogrodzenia, budowa alejek polbrukowych oraz rozbudowa oświetlenia parkowego. Wprowadzone zmiany pozwolą na eksponowanie różnego rodzaju eksponatów historycznych, etnograficznych oraz dadzą możliwość spędzenia czasu w miłym i zagospodarowanym miejscu.

Zagospodarowanie terenu Targowiska Wiejskiego

Dzięki utwardzeniu terenu i ustawieniu drewnianych kramów na gminnej działce przy Placu 650-lecia uzyska się możliwość organizowania regularnych jarmarków staroci, które będą dodatkową atrakcją turystyczną miejscowości oraz możliwością dorobienia przez mieszkańców.

III. Kosztorys planowanych przedsięwzięć

1. Modernizacja zespołu sportowo-rekreacyjnego

- a. etap I ok. 10 000 zł
- b. etap II ok. 300 000 zł

2. Budowa placów zabaw i miniboisk na osiedlach mieszkaniowych. – ok. 25 000 zł
3. Zagospodarowanie targowiska wiejskiego. – ok. 35 000 zł
4. Zagospodarowanie terenu parku rekreacyjno-historycznego. – 45 000 zł

IV. Harmonogram planowanych przedsięwzięć

1. Modernizacja zespołu sportowo – rekreacyjnego – 2006 r. - 2007 r.
2. Budowa placów zabaw i miniboisk na osiedlach – 2006 r.- 2008 r.
3. Zagospodarowanie targowiska wiejskiego – 2006 r. – 2007 r.
4. Zagospodarowanie terenu parku rekreacyjno-historycznego – 2006-2007

